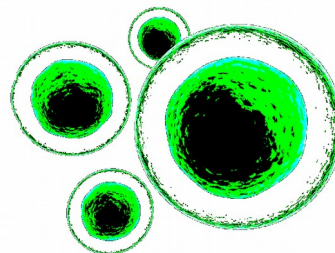

BUŇKY

24. Hospodin nuzného pozvedá z prachu

- Mezi **10. 12. a. 26. 12. 2018** se sejděte k modlitbě
- můžete si vystavit kříž nebo ikonu a zapálit svíčku
- modlitbu začněte znamením kříže

▪ *pomodlete se následující modlitbu sv. Brigity:*

Ó Pane, přijď již a rozjasni noc. Toužím po tobě jako touží umírající. Pověz mé duši, že se nestane nic, jen to, co ty dopustíš – a že nic, co dopustíš ty, není beznadějně. Ó Ježíši, Synu Boží, který jsi stál mlčky před těmi, kdo tě soudili, zadrž můj jazyk, dokud neuvážím, co a jak mluvit. Ukaž mi cestu a dej mi ochotu po ní jít. Opozůřivé je váhat a nebezpečné jít dál. Splň tedy mou touhu a ukaž mi cestu. Přicházím k tobě jako raněný k lékaři. Ó Pane, dej mému srdci klid! Amen.

▪ *Přečtěte si úryvek z Bible z 1. knihy Samuelovy 1, 1- 11*

1Byl jeden muž z Ramatajim-sófímu, z Efrajmského pohoří; jmenoval se Elkána. Byl to Efratejec, syn Jeróchama, syna Elíhúa, syna Tochúa, syna Súfova. 2Měl dvě ženy: jedna se jmenovala Chana a druhá Penina. Penina měla děti, Chana děti neměla. 3Ten muž putoval rok co rok ze svého města, aby se klaněl Hospodinu zástupů a obětoval mu v Šílu. Tam byli Hospodinovými kněžími dva synové Elího, Chofní a Pinchas. 4Když nastal den, kdy Elkána obětoval, dával své ženě Penině i všem jejím synům a dcerám díly z oběti; 5Chaně pak dával dvojnásobný díl, protože Chanu miloval; Hospodin však uzavřel její lůno. 6Její protivnice ji ustavičně urážela, že Hospodin uzavřel její lůno, jen aby ji dráždila. 7Tak tomu bývalo každého roku. Pokaždé, když putovala do Hospodinova domu, tak ji urážela, že Chana pro pláč ani nejedla. 8Její muž Elkána ji uklidňoval: „Chano, proč pláčeš? Proč nejíš? Proč jsi tak ztrápená? Což já pro tebe neznamenuji víc než deset synů?“ 9Jednou, když v Šílu pojedli a popili, Chana vstala, zatímco kněz Elí seděl na stolci u veřejí Hospodinova chrámu, 10a v hořkosti duše se modlila k Hospodinu a usedavě plakala. 11Složila slib. Řekla: „Hospodine zástupů, jestliže opravdu shlédneš na ponížení své služebnice a rozpomeneš se na mne, jestliže na svou služebnici nezapomeneš, ale daruješ své služebnici mužského potomka, daruji jej tobě, Hospodine, na celý život; břitva se jeho hlavy nedotkne.“

Po krátké chvíli ticha přečtěte Chanin chvalozpěv z druhé kapitoly z téže knihy. Pronáší ho v momentě, kdy přivádí svého malého syna Samuela ke knězi Elímu do svatyně v Šílu, aby se „ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy“. Chanina modlitba je podkladem k Mariinu chvalozpěvu z Lukášova evangelia.

1Chana se takto modlila: „Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá díky Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřítelům, raduji se ze tvé spásy.

2Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh.

3Nechte už těch povýšených řečí, urážka ať z úst vám neunikne! Vždyť Hospodin je Bůh vševedoucí, neobstojí před ním lidské činy.

4Zlomen je luk bohatýrů, ale ti, kdo klesali, jsou opásáni statečností.

5Syť se dávají najmout za chléb, hladoví přestali lačnět. Neplodná posedmé rodí, syny obdařená chřadne.

6Hospodin usmrcuje i obživuje, do podsvětí přivádí a vyvádí též odtud.

7Hospodin ochuzuje i zbohacuje, ponižuje a též povyšuje.

8Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka; posadí je v kruhu knížat a za dědictví jim dá trůn slávy. Vždyť pilíře země patří Hospodinu, on sám založil svět na nich.

9On střeží nohy svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách; svou silou se nikdo neprosadí.

10Ti, kdo s Hospodinem vedou spor, se zděsí, až on z nebe na ně zaburácí. Hospodin povede při i s dálavami země. Udělí moc svému králi, roh svého pomazaného zvedne.“

- Přečtěte si k těmto textům několik bodů k zamyšlení:
- Starozákonní příběh Chany je příběhem narození Samuele. Nenápadná událost v jedné rodině je klíčovým mezníkem v životě Izraele. Chana je neplodná žena (to ji staví do jedné linie s jinými matkami synů, kteří zaujmou v Hospodinově díle mimořádné postavení - Sára, Rebeka, Ráchel). Příběh je situován na začátek knihy Samuelovy a následuje po období charakterizované úpadkem. Izraeli chybí král. Závěr předchozí knihy zní: „ V těch dnech neměli v Izraeli krále. Každý dělal, co uznal za správné.“ Období nejednoty, bezvládní a především lidské svévole. Samuel je pomezí postava, s níž nastává zcela nová epocha v dějinách Izraele. Uvede na trůn Davida (jehož potomkem je Ježíš).
- Jméno Chany můžeme přeložit jako „Smiloval se (Bůh)“. Její příběh můžeme číst i jako vyprávění, které nás vede k narození Ježíše. Situace před narozením Samuele a Ježíše vypadá v základních rysech obdobně. Nic nenapovídá tomu, že by se mělo přihodit něco významného. Samuel i Ježíš se narodili z „nepatrné“ ženy. Události jejich narození jsou zdánlivě okrajovými událostmi. Obě děti (Samuel a Ježíš) nějakým výjimečným způsobem náleží Hospodinu. Chana i Maria „vrací“ Hospodinu své syny. Obě se plně spolehly na Hospodina. Vložily své životy do jeho rukou.
- Obě matky propukají v chvalozpěv. Mariin chvalozpěv v mnohém navazuje na Chanin. Jsou vystavěny na principu „inverze“. Ponižený je povýšen, ponížený je povýšen. Bůh umí obrátit v opak to, co člověk neumí. Oba chvalozpěvy jsou zpěvy těch, kteří se spoléhají na Hospodina. Očekávají příchod Mesiáše. Ústí v jásavou radost.
- Kdo jsou títo ponížení, nuzní? Bylo by asi zúžením ztotožnit je pouze s lidmi chudými materiálně či na okraji společnosti. Ve skutečnosti jsme to v jistém smyslu slova my všichni. Nouze a bezmoc je obecně lidskou situací. Jsme nuzní před Hospodinem. V různé míře se naše bída a bezmoc ukazuje v průběhu našich životů, plně ve smrti. Člověk se nedokáže zachránit sám, je odkázán na záchranu z rukou Hospodina (a obrazem toho je Chana). Zdánlivě „nevánoční“ téma příběhu Chany se nám může otevřít jako příběh obdarování člověka Bohem. Tedy příběhu Vánoc.

Pokyny k rozjímání:

- *Dopřejte si alespoň deset minut ticha či ještě více, během nichž se snažte rozjímat nad textem z Písma (POZOR! Vratte se opravdu k úryvku z Bible!). Způsobů, jak se o to pokoušet je více. Zkuste předstoupit před Hospodina jako Chana a předložit svou bezmoc. Jsem to já, nuzný a nepatrný člověk, který přichází před Hospodina. Můj Bůh mě „pozvedá z prachu“. Sklání se ke mně v Ježíši Kristu. Veškerá má naděje je v Bohu.*
- *Pokud chcete, můžete se po ukončení tichého rozjímání s ostatními podělit o to, jak se vám rozjímání dařilo či sdělit nějakou myšlenku.*
- *Pak můžete pronášet svoje osobní prosby a poděkování. Na ně můžete všichni odpovídat **Prosíme tě, vyslyš nás** nebo **Díky tobě, Pane**. Při této modlitbě myslete zvláště na lidi chudé, nuzné, bezmocné či ponížené z našeho okolí. Ale také za ty, kteří se cítí bohatí a sytí. Za ty, kteří o své chudobě a bezmoci neví či ji zastírají. **Přímluvné modlitby zakončete modlitbou Otče náš a požehnáním se znamením kříže: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. Amen.***

Můžete zazpívat píseň z Taizé: **Misericordias Domini in aeternum cantabo.** (Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.)

Pozvání na další modlitební buňku: Příště se touto oklikou přes příběh starozákonní Chany vrátíme k setkání Alžběty a Marie. Po Alžbětiných slovech z Ducha svatého pronáší Maria svůj chvalozpěv.